

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, Sector 1, București. Tel: 0313143100 ext. 3000. Email: drparlament@gov.ro

Biroul permanent al Senatului

433/2026, 13.08.2026

424/2026, 423/2026, 367/2026, 438/2026, 373/2026

Nr. 9353/2026

10-08-2026

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 06 august 2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Biroul permanent al Senatului

Bp. 484/2026, 13.08.2026

- Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:
1. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (Bp. 326/2026);
 2. Propunerea legislativă pentru stabilirea indicelui privind potențialul de reparare al echipamentelor electrice sau electronice (Bp. 273/2026, L. 384/2026);
 3. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 163 alin. (5) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (Bp. 320/2026, L. 429/2026);
 4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 313/2026);
 5. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 330/2026);
 6. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 418/2026);
 7. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 297/2026);
 8. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 408/2026);
 9. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (Bp. 362/2026);
 10. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare și modificarea Legii nr. 227/2025 - Codul fiscal (Bp. 253/2026);
 11. Propunerea legislativă privind modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 417/2026);
 12. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 193/2026);
 13. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 331/2026);
 14. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și completarea Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare (Bp. 260/2026);

L408/2026 15. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 18 alin. (1) și (41) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali (Bp. 304/2026).

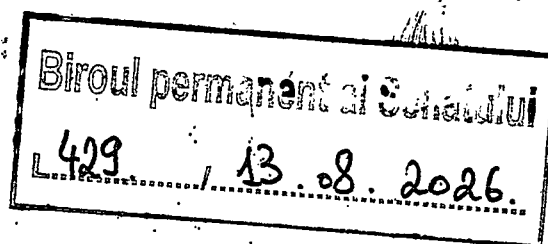
Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 163 alin. (5) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă*, inițiată de doamna senator AUR Luminița Păucean - Fernandes împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 320/2026, L429/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea alin. (5) al art. 163 din *Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul stabilirii caracterului doveditor al procesului-verbal al agentului procedural până la proba contrară, nemaifiind necesară parcurgerea procedurii înscrierii în fals cu privire la faptele constatate personal de cel care l-a încheiat, așa cum se prevede în forma articolului aflat în vigoare, pentru înlăturarea forței probante a actului procedural.

II. Observații

1. Apreciem că soluția legislativă prevăzută de dispozițiile actuale ale art. 163 alin. (5) din *Codul de procedură civilă*, potrivit căreia procesul-verbal întocmit de agentul procedural „*face dovada până la înscrierea în*

fals cu privire la faptele constatate personal de cel care l-a încheiat” este superioară unei reglementări alternative care ar atribui aceluiși înscris doar valoarea probatorie a unei prezumții relative, susceptibile de răsturnare prin administrarea probei contrare, apreciere care rezultă atât din recunoașterea funcției pe care o îndeplinește comunicarea actelor de procedură în economia procesului civil, cât și din necesitatea asigurării unui echilibru adecvat între dreptul la apărare al părților și imperativele de stabilitate, securitate și eficiență ale activității de judecată.

Astfel, trebuie avut în vedere că procedura de citare și comunicare a actelor de procedură constituie unul dintre elementele cele mai importante ale procesului civil și influențează în mod nemijlocit aspecte cum ar fi desfășurarea în condiții de contradictorialitate a ședințelor de judecată, curgerea termenelor procedurale, exercitarea căilor de atac etc. Prin urmare, renunțarea la standardul actual prevăzut de art. 163 alin. (5) din *Codul de procedură civilă* și înlocuirea acestuia cu posibilitatea contestării mențiunilor din procesul verbal care reprezintă fapte constatate personal de către agentul procedural care a îndeplinit procedura de citare prin administrarea probei contrare ar putea afecta desfășurarea cauzei, întrucât ar permite părților să repună foarte ușor în discuție aspecte esențiale pentru desfășurarea în condiții de certitudine și stabilitate a procesului civil.

Prin urmare, procedura înscrierii în fals apare ca o garanție adecvată pentru realizarea obiectivului desfășurării procesului civil în condiții de legalitate și celeritate, deoarece permite contestarea mențiunilor din procesul-verbal care reprezintă fapte constatate personal de către agentul procedural doar în ipoteza în care există suspiciuni serioase privind neconcordanța dintre realitate și cele consemnate, fără a transforma însă contestarea într-un mecanism de uz curent. Totodată, nu trebuie neglijat faptul că simplificarea modalității de contestare a conținutului procesului-verbal de îndeplinire a procedurii de citare privitor la faptele constatate personal de către agentul procedural ar putea inclusiv favoriza apariția unor conduite procesuale dilatorii, părțile putând fi stimulate să conteste în mod sistematic, dar fără o bază factuală reală, validitatea îndeplinirii procedurii de citare și comunicare a actelor de procedură.

Nu în ultimul rând, apreciem că recurgerea în acest caz la procedura înscrierii în fals nu trebuie înțeleasă ca o limitare arbitrară a dreptului la apărare, ea funcționând și ca un mecanism de filtrare a cererilor temeinic justificate de cele care nu urmăresc decât tergiversarea cauzei. În lipsa unui astfel de filtru, simpla negare a celor consemnate în procesul-verbal ar fi

suficientă pentru declanșarea unor litigii probatorii complexe, chiar și în absența unor indicii serioase privind caracterul inexact al constatărilor menționate în procesul-verbal de către agentul procedural.

Așa fiind, apreciem că soluția actuală prevăzută de dispozițiile art. 163 alin. (5) *Cod procedură civilă* acordă prioritate protejării interesului general constând în stabilitatea procedurii judiciare asupra interesului individual al părții, fără însă a suprima posibilitatea contestării procesului-verbal, care rămâne posibilă, dar este supusă unei proceduri mai riguroase, adecvate gravității susținerii formulate.

2. Semnalăm lipsa de corelare a propunerii formulate cu alte dispoziții din *Codul de procedură civilă* privind citarea și comunicarea actelor de procedură, în condițiile în care demersul legislativ analizat nu urmărește și modificarea prevederilor art. 164 alin. (4) din *Codul de procedură civilă*, care prevăd următoarele:

”Art. 164 Cuprinsul dovezii de înmânare și al procesului-verbal (...) (4) Mențiunile din procesul-verbal privitoare la faptele constatate personal de cel care l-a întocmit nu pot fi combătute decât prin procedura înscrierii în fals.”.

De asemenea, menționăm că soluția legislativă prevăzută de actualul art. 163 alin. (5) din *Codul de procedură civilă* era consacrată și de *Vechiul Cod de procedură civilă*, care, la art. 100 alin. (4), stabilea că procesul-verbal încheiat de cel însărcinat cu înmânarea actului de procedură face dovadă până la înscrierea în fals cu privire la faptele constatate personal de cel care l-a încheiat. De altfel, prevederile art. 100 alin. (4) din *Vechiul Cod de procedură civilă* au făcut și obiectul controlului instanței noastre de contencios constituțional, inclusiv sub aspectul conformității cu exigențele constituționale privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Astfel, prin *Decizia nr. 109/2013*¹, Curtea Constituțională a reținut următoarele:

”Potrivit art. 100 alin. 4 din *Codul de procedură civilă* din 1865, procesul-verbal încheiat de cel însărcinat cu înmânarea actului de procedură dobândește forță probantă și face dovadă până la înscrierea în fals cu privire la faptele constatate personal de cel care l-a încheiat. Actul este încheiat de cel însărcinat cu înmânarea actului de procedură în

¹ ... referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. 4 din *Codul de procedură civilă* din 1865, publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 283 din 20 mai 2013.

exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, în numele autorității publice.

Instituirea forței probante nu este de natură a aduce atingere principiilor constituționale ale accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil ori dreptului la apărare, iar Curtea observă că dispozițiile cuprinse în art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865 reprezintă norme procedurale care țin de opțiunea legiuitorului, exercitată în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia “Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”.

În ceea ce privește critica autorilor excepției de neconstituționalitate referitoare la faptul că prin conferirea unui caracter probator superior unui act încheiat de un agent al statului se încalcă art. 1 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că agenții procedurale care îndeplinesc procedura de comunicare a citației sau a altor acte de procedură nu îndeplinesc justiția, ci urmăresc respectarea și îndeplinirea formelor de procedură prevăzute de lege, activitate conexasă acesteia. Astfel, exigența unui proces echitabil implică, între altele, și efectuarea actelor de procedură într-un mod care să facă posibilă desfășurarea normală a procesului, fără întreruperi și amânări de natură să întârzie în mod păgubitor stabilirea pe cale judiciară a situației drepturilor subiective disputate de părți.

Mai mult, Curtea constată că art. 86 din Codul de procedură civilă din 1865 califică pentru comunicarea actelor de procedură, ca regulă generală, doar agenții procedurale sau alți salariați ai instanței emitente ori celei în circumscripția căreia se află cel căruia i se comunică actul. În concluzie, numai persoane aflate în raport de muncă cu instanța pot îndeplini procedura de comunicare, aceștia acționând în numele autorității publice respective. Excepția de la această regulă este prevăzută de alin. 3 al art. 86 din Codul de procedură civilă din 1865, care prevede modalitatea comunicării prin poștă cu scrisoare recomandată atunci când nu este posibilă comunicarea actelor prin înmânarea lor către destinatar sau prin alte mijloace; și în acest caz se acționează în numele și pe seama autorității publice”.

3. Învederăm, și cu această ocazie, imperativul realizării unei intervenții sistematizate asupra reglementărilor fundamentale, cum este cazul și al Codului de procedură civilă, sens în care menționăm că, la data

formulării prezentului punct de vedere, se află în dezbatere parlamentară și alte inițiative legislative parlamentare vizând modificarea și completarea acestui act normativ, care propun, întocmai ca inițiativa legislativă analizată prin prezentul punct de vedere, mai degrabă modificări și completări punctuale, fiind de dorit ca intervențiile legislative asupra acestei reglementări fundamentale să nu fie realizate prin demersuri succesive, de mică amploare și apropiate în timp, aceasta din perspectiva impactului lor - pe multiple planuri - asupra realizării actului de justiție.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

PRIM-MINISTRU

Gavril BOLOJAN

Domnului senator Mircea ABRUDEAN

Președintele Senatului